

Йеремиащъ, Ярославъ — Jeremiaš, Jaroslav — чешки композитъ (братъ на горния), род. 14 авг. 1889 въ Писекъ, умр. 16 ян. 1916, училъ при Новакъ и Щекеръ въ Пражката консерватория, живѣлъ въ Чешке Будейовице и Прага като частенъ учителъ. писалъ: „Лѣтень деиъ“ — симфонична идилия, „Пролѣтна романца“ — за оркестръ, операта „Стариятъ кралъ“ (1912), ораторията „Янъ Хусъ“ (1914), мистерията „Римони“, пѣсни съ пиано и съ оркестръ.

Йерица, Мария — Jeritz, Marie — видна пѣвица, род. 6 окт. 1887 въ Бърно, започнала като хористка, презъ оперетата, тя достига 1912 до Виенската държавна опера, кждето и до сега се числи, получавайки презъ всѣки сезонъ продължителенъ отпускъ за гостуване въ Америка — главно въ Ню-Йоркската Метрополитенъ опера. И. е на еднаква гласова и сценическа висота, както при лични, тъй и при драматични роли.

Йермаршъ, Карелъ — Jermarš, Karel — воененъ капелмайсторъ, род. 19 окт. 1808 въ Будвайсъ (Чехия), умр. 1920 въ София, училъ въ Прага, 1890—1909 капелмайсторъ на 23 Шипченски полкъ въ Казанлъкъ и на Военното училище въ София, направилъ много аранжирменти за духовъ оркестръ на народни пѣсни и оперни фантазии, и писалъ едно трио за пиано, цигулка и чело и др.

Йоachimъ, Йозефъ — Joachim, Josef — знаменитъ цигуларъ и талантливъ композитъ, род. на 28 юни 1831 на езерото Китъ при Братислава, умр. 15 авг. 1907 въ Берлинъ, ученикъ на Бюмъ въ Виенската консерватория, на 12 г. възраст е билъ пълненъ виртуозъ, 1843, следъ като свири на единъ концертъ на Виардо Гарсия и въ „Гевандхауза“ въ Лайпцигъ съ забележителенъ успѣхъ, остава продължително тамъ, като учи при Ферд. Давидъ и Мор. Хауптманъ — теория, постъпва въ оркестра на „Гевандхауза“ и става преподавателъ въ консерваторията, 1844 свири въ Лондонъ, дете гостува и следующитъ години. 1849 го виждаме концертмайсторъ въ Ваймаръ, а 1859 концертдиректоръ въ Хановеръ, отъ кждето приема концертни пжтувания по

цѣла Европа съ триумфаленъ успѣхъ. 1866 се преселва въ Берлинъ, който става срѣдище на неговата блѣскава дейностъ като солистъ, педагогъ и диригентъ. Билъ е членъ на директориума и председателъ на от-

Йозефъ Йоachimъ

дѣла за струнни инструменти на Висшата муз. школа и членъ и на сената при Кралската академия за изкуствата, по-късно и неговъ подпредседателъ. Името на И. привлича въ Берлинската висша музикална школа (чийто директоръ той става по-късно) масово прииждане на ученици; той е билъ отличенъ диригентъ, ръководител на нѣколко музикални празници и първокалсенъ свирецъ въ камеренъ ансамбълъ. Неговиятъ квартетъ се е особено прославилъ съ висоководъхновеното изпълнение на последнитъ Бетховенови квартети. Отъ композициитъ му заслужава да се поменатъ: три цигулкови концерта, ноктурно за цигулка съ оркестръ, 6 пьеси за цигулка съ пиано, вариации за цигулка и оркестръ, нѣколко увертюри, „Еврейски мелодии“ и „Вариации върху една оригинална тема“ за виола и пиано.